

OXFORD – ANNA-GABRIELLA MOHOS

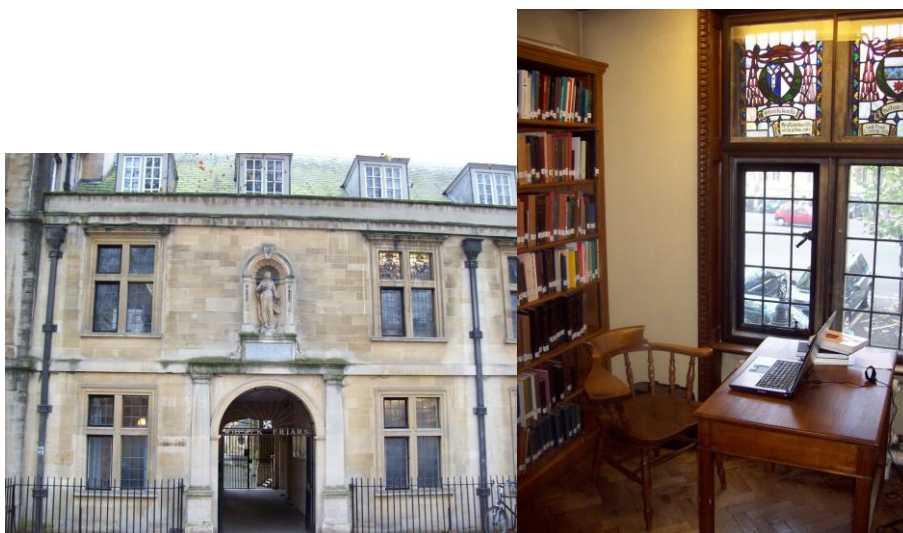
Valószínűleg én voltam az első a Sapientias diák, aki az oxfordi mélységekben és magasságokban megmerítkezhetett. A Blackfriars Domonkos studium **Michaelmas term-jét kezdtem 2007 Októberében** és Dec. 9-én repültem vissza...a vizsgák után.

Annak ellenére, hogy jó pár országban jártam és éltem is az elmúlt évek során Oxford rengeteg újdonsággal kecsegtetett. Nem csak a tanulmányok szempontjából volt egy egyedülálló tapasztalat, hanem személyesen is sokat formált. *Az imaélet és a tanulmányi idő beosztása is egy személyes napirend szerint történt.* A napi szentmisére és imára minden lehetőség adott, hiszen a Domonkos, Jezsuita és Oratóriánus templom walking distance-ra vannak egymástól. Ehhez kapcsolódik még szorosan Halinka személye, a mi kedves land lady-nk, akinek imádságos élete és szeretete az Úrért tényleg szívmengető.

A következő tárgyakat hallgattam: *History of religious life* : Richard Finn, aki tutorom is volt az adott tárgyban. *Trinity*: by Simon Gain, szintén tutorom volt, *The sacraments* (Baptism, Confirmation): by Austin Milner és *Introduction to theology* (gyakorlatilag fundamentális): by Simon Gain szintén. A tárgyakat, nem én választottam (mivel valakinek a helyére ugrottam be), vagyis nem tanulmányi megfontolások miatt hallgattam ezeket, de mindegyiket nagyra értékeltem.

Különösen is meglepő volt a módszerük, vagyis hogy az un „órákon” egy *sűrített anyagot* adtak le, kevés interakcióval, majd utána mindenki maga mélyíthette el az adott témát vagy a tutorjával, vagy személyesen könyveken keresztül. Hát nem vesznek el a részletekben!

A nyelv, az alkalmazkodás nem esett nehezemre. Inkább a *tanulmányi rendszer megértése*, mert erről semmi infó nem volt az elején. Ők úgy gondolták, hogy én tudom, én úgy, hogy ők ismerik a helyzetemet, aztán rá kellett jönnöm, hogy ez nem így van. Pontosabban ez arra vonatkozik, hogy mi a vizsgakövetelmény ahhoz, hogy kreditet szerezzek a Blackfriarsban, ill melyik tárgy mennyit „ér” ill.a hazajövetelem után még vár rám a

Sapis vizsgaidőszak. Aztán ezek is letisztázták. A végén *Transcript of recordot* is kértem (ez igazolja a kapott krediteket és vizsgákat), mert ezt sem adták automatikusan, gondolom most már minden simán megy.

A *dolgozatírás (essay)* sem volt egy egyszerű dolog viszont nagyon tetszett a módszer. Több (rengeteg) megadott irodalomból ismerheti meg a hallgató egy adott témának a lényegét. Szabad és ajánlják is, hogy írjunk saját gondolatokat, mert a „tanár úgy is tudja mi van a könyvben” és „nehogy halálra unja magát a tutor”. Hát ez nagy kihívás volt, viszont gondolkozni és reflektálni tanít!!! Olyan kutatómunkához hasonlít, ahol a tutor a diák érdeklődését és kapacitását veszi figyelembe. A dolgozatnak meg kell lenni, mert igazából a tutor csak erre tud építeni. Ebből derül ki mit ért és mit nem a diák.

Nagyon tetszett, a *külföldi diákokkal* való kapcsolat. Sok közös program nekem személyesen nem volt velük, de beszélgetésre rengeteg alkalom adódott a JCR-ban, vagyis a diák szalonban vagy zсібongóban.

Turistáskodásként *Londonban* voltam, ahova óránként járnak buszok és akár 1 du alatt is simán megforul az ember. És közben perzse volt idő nézelődésre is!

Szerintem nagyon nagy lehetőség legalább 1 term-t végigcsinálni ebben a régi hagyományokkal bíró városban és belekóstolni a „nagy” egyetemek légkörébe. Természetesen kihívás, hiszen a magyar tanulmányi rendszerhez abszolút nem hasonlít viszont olyan távlatokat nyit meg, ami a tanulmányokat mindenképpen előre lendíti.

Go ahead, try it !!!

